

UNIVERZUM V NAS

V četrtek 8.9.2011, smo v mariborski Kazinski dvorani prisluhnili jutranjemu koncertu komorne glasbe. Izvajalci, pianist Dejan Lazić, violinist Richard Tognetti in violončelistka Monika Leskovar, so majhno dvorano napolnili z bogatim zvokom skladb romantičnih skladateljev in tako poslušalce popeljali v svet pestrih harmonij in čutnih melodij.

Pianist Dejan Lazić se je kot solist predstavil v prvi skladbi z naslovom Gozdni prizori op. 82 skladatelja Roberta Schumanna, v kateri je skozi vseh devet izvedenih stavkov potrdil svojo tehnično spretnost in muzikalno virtuoznost. Dinamična stopnjevanja in pestra agogika sta nazorno orisali programskost stavkov, hkrati pa so hitre pasaže in živahno zaigrane figure jasno in razločno odzvanjale v akustični dvorani. Dinamični loki, napeti in zgoščeni toni so stopnjevali dramatičnost in hkrati oblikovali zaključene melodične fraze, ki jih je pianist povezoval v dovršeno celoto.

Dejan Lazić je svojo pianistično spretnost predstavil tudi v Sonati za violončelo št. 2 v g-molu, op. 5, skupaj z violončelistko Moniko Leskovar. Solista sta z ustvarjanjem dinamičnih lokov, močnimi poudarki in preišljenimi zaustavitvami tempa poudarjala liričnost skladbe. Čeprav je bila violončelistka v višjih legah ekspresivna in prepričljiva, saj so do izraza prišle vse izdelane melodične fraze, njeni viški in umiritve ter hitre in spretno izvedene figure, pa jo je v nižjih legah s svojim premočnim zvokom preglasil pianist in s tem prekinil melodični tok violončela.

Preveliko solistično željo pianista je umiril violinist Richard Tognetti, ki je v štiristavčni Sonati za violino št. 5 v F-duru, op. 24 (Pomladna sonata) Ludwiga van Beethovna poslušalce navdušil z neizmerno muzikalnostjo in doživeto violinsko igro. Živahnost so poudarjale hitre, ostre figure in kratek pizzicato, majhne dinamične spremembe so vodile do napetosti, v različnih imitacijah pa se je kot odmev zrcalila tudi pianistova tehnična dovršenost.

Tehnična odlika in melodična ekspresivnost skladb sta potrjevali izvajalce v njihovi virtuoznosti, akustična dvorana je plemenitila zvok, bogato okrašen ambient pa je glasbi dodal tudi vidni občutek mogočnosti in tako poslušalcem odprl brezmejni svet Beethovne in Schumannove kompozicijske ustvarjalnosti.

Katarina Trček